

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۸/۳۰

داکتر یارمحمد تره کی

کاروبار صلح

اینک بعد از چند ما ساختار پر درآمد صلح شاهد اعضای شورا و معاونین آن است که در معامله تحفظ قدرت شکل رسمی بخود میگیرد.

پروژه صلح بعد از تقریباً بیست سال جنگ امریکا در افغانستان و بخصوص با گروه های طالب ، القاعده و بعداً داعش اینک وارد مرحله نوین خویش گردید. آقای خلیل زاد در ظاهر تلاش های صلح آمیز را بدون در نظر داشت آداب دیپلماتیک و بدون شرکت دولت افغانستان با طالبان در دوحه مرکز قطر آغاز نمود. دوحه مرکز تعاملات تغییر نظام، کودتاه، انقلابات مهندسی شده و فشار های اقتصادی است. تعاملات و معاملات تعیین رهبری در عراق، لبنان، لیبیا، افغانستان، یمن، سودان، سوریه و غیره ملل تحت اشغال و یا در حال اشغال در دوحه صورت میگیرد. کاروبار صلح و تغییر نظام یک تجارتی است که این کشور کوچک با ایجاد و رهبری آن میخواید خویشتن را همسو و حریف غول های منطقوی مانند عربستان، امارات متحده و بحرین معرفی نماید. این کاروبار در جنب جلب منابع مالی توجه رسانه های جهان را نیز به این کشور کوچک معطوف میدارد.

در یکماه نخست مذاکرات ، هیئت طالبان و مربیان پاکستانی شان خواستار مصونیت دیپلماتیک و مالی شدند. این شامل مصونیت فزیکتی طالبان و اعضای خانواده شان، مصونیت پرواز از اسلام آباد به دوحه، سری بودن این مسافرت ها، مصونیت اعضای شورای کویت و شرط موجودیت اعضای ادارات مخصوص پاکستانی در این سفر ها بود. چون نام های اعضای هیئت مذاکره کننده طالبان در لست سیاه سازمان ملل درج و برای بیرون نمودن این نامها از لیست سیاه به زمان نیاز بود، عجلتاً اداره ترمپ قرار بعضی گذارشات پنجاه میلیون دالر را برای آغاز موفقیت آمیز مذاکرات در دوحه در نظر گرفت. این مبلغ باید تکفوی پرواز های بزنس کلاس و سری طالبان و مامورین بلند پایه پاکستانی آنها را مینمود. مصارف هتل، سرگرمی های بعد از مجالس، غذا و غیره نیز درین رقم شامل بود. در جنب این مبلغ پاکستانی مبالغ دیگری نیز برای همکاری درین پروژه تقاضا نموده بود. بخاطر دلگرمی پاکستان ایالات متحده کمک های مالی خویش را تا حدی ادامه داد و پرداخت سود قرضه های خویش را تا یکسال دیگر به تعلیق درآورد. در پهلوئی آن برای پاکستان مجالس مستقیم با روسای صندوق بین المللی پول و بانک جهانی جهت دسترسی به قرضه های مختلف النوع تنظیم گردید. مذاکرات دوحه طالبان با امریکا برای پاکستان سود آنی در پی داشت. صندوق وجهی پول شش میلیارد دالر قرضه آسان رابرای پاکستان تصویب نمود که از آن جمله یک میلیارد دالر در ماه جولای همین سال پرداخته شد. در حقیقت پاکستان منحصی یک حکومت مفسد و بیکاره نتوانست اقتصاد خویش را بطور درست مدیریت کند و اینک در جریان ورشکستگی مضحک ازجنگ افغانستان سود عاجل به جیب میزند تا بتواند رسوایی اقتصادی خویش را پنهان کند.

در این طرف صحنه افغانها مانند گودی های تیاتر مورد استفاده قرار گرفتند. از یکجانب هیئت طالبان با رفت و آمد های لوکس و حمام های گرم عجله ای برای پایان مذاکرات نداشتند و از جانب دیگر مفسدین سیاسی کابل برای یک حمله غافلگیرانه در کاروبار صلح لحظه شماری میکردند. دولت افغانستان که تا چندی پیش ابتکار عمل را در بازار اقتصاد، و حتی جنگ در دست داشت بزودی این ابتکار را از دست داد و خود را به حیث یک حکومت تحت الحمایه به اثبات رسانید. هر توافقی را که خلیل زاد با طالبان به امضا رسانید دولت افغانستان بدون چون و چرا آنرا با وجود عدم موجودیت در بازی مورد اجرا قرار داد. این بدترین شیوه طرف بودن در یک معامله است که شما را از بازی بیرون کنند اما مجبور تان سازند تا سهم بپردازید. و اما درپروژه صلح که آقای عبدالله و عبدالله آنرا به غنیمت گرفت، باید همه برادران شریک شوند. درست مانند سال 1992 (1371) که هر رهبر جهادی یک تعمیر دولتی را به غنیمت گرفت و آنرا مال شخصی خویش دانست. حال نیز با تقرر 7 معاون و ده ها رئیس شعبه و صد ها کارشناس و مشاور کاروبار صلح دارد بزرگ و بزرگتر میشود. خفاشان دشت لیلی، چمتله، افشار، سروبی و غیره دشت ها بسوی کابل به پرواز شدند تا توتیه گوشتی از

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزې بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکی په خیر و لولی

جسد بی جان صلح نصیب شان شود. قرار اطلاعات تائید نشده رهبران دست اول تنظیمی بخاطر درج نام های شان در لست شورای مطالعه صد هزار دالر تحفه نقده را در دستمال ابریشمی دریافت نمودند.

این شورا یک شورای غیر قانونی، یک جانبه، ناکاره و ناکام است. اشخاص مفسد، رشوه خواران، و چاپلوسان نظام نیز که بوی معاشات بلند به مشام شان رسیده است، به این غنیمت علاوه شدند تا تعادل قوا برقرار باشد. قرار اطلاعات امریکا وعده نموده است تا به عین اندازه پولی که به پروسه دوحه داده است به کاروبار صلح نیز پردازد.

بیاد باید داشت که تمام این تیاتر الی نوامبر 2020 ادامه خواهد داشت. امکان دارد چند صد و یا چند هزار عسکر خارجی از کشور عجالتاً بیرون شوند تا زمینه عکس برداری ژورنالیستان مهیا گردد. دولت افغانستان نیز این را میداند که تمام این نمایشنامه تا چند ماه دیگر به اتمام میرسد. در صورت برد حزب دموکرات در انتخابات ایالات متحده امریکا این کشور نیرو های خویش را در افغانستان خواهند افزود و ممکن نتایج مذاکرات با طالبان را ملغی قرار دهد. در آنصورت دولت آقای غنی با خوشنودی برنامه های هوایی خویش را تا چهار سال بعد ادامه خواهد داد. پروسه صلح به یک پروژه کوچکتری مبدل خواهد شد و معاونین و مفسدینی که برای کاروبار صلح درین اداره پردرآمد جمع شده اند با خشکیدن بودجه آرام آرام خود را به جاهای دیگری خواهند کوچانید. در صورت برنده شدن جمهوری خواهان در انتخابات تلاشی بخاطر قطع جنگ و ختم اشغال صورت نخواهد گرفت زیرا دیگر انتخاباتی نیست که بخاطر آن صلح کرد. پروسه سرگرمی طالبان با مدیریت زلمی خلیل زاد الی تقاعد وی ادامه خواهد یافت و طالبان ممکن به حیث یک نیروی قانونی و سیاسی شامل محافل مهم در واشنگتن، دوحه و حتی کابل شوند. در عین زمان دولت افغانستان تحت فشار دائمی مذاکرات صلح زنده گی رقت بار خویش را ادامه خواهد داد. شیک پوشان شورای عالی صلح نیز سفر های کاری را پی ریزی نموده به قدم های طالبان قدم خواهند گذاشت. کاروبار صلح یک تجارت پر درآمد برای مجاهدین، بیروکرات های دولتی و حتی برای امریکاییان است. مردم افغانستان و بخصوص نیرو های امنیتی ما جانهای خویش را هر روز از دست خواهند داد. اکثریت جوانان نیرو های امنیتی اولاد خلق زحمت کش ما اند که بخاطر خدمت به میهن و خدمت به خانواده خویش در مقابل طالبان میجنگند. جنگجویان طالب نیز اولاد دهقان این کشور اند. برای آنها هیچ بدیلی جز جنگ نگذاشته اند. رهبران طالبان در تبتانی با مریبان پاکستانی و غربی شان معاملات صلح را مغلق و مغلق تر میسازند تا درآمد بیشتری از آنها به جیب زنند. کشور ما و مردم ما در هر دو جانب در اسارت کاروباریان و داکو های پروژه صلح اند. این تار عنکبوت شیوه جدید اسارت و وابستگی است که در لابراتوار های نظام های به اصطلاح متمدن تولید شده است. شیوه و شکل استثمار و بهره کشی تغییر نموده است اما مفهوم و ماهیت همان که بود همان است.

صلح بدون زحمت، عرق ریزی و مبارزه عادلانه بدست نمیآید. کسانی که در کاروبار جنگ صاحب همه چیز شدند به هیچ وجه برای صلح واقعی تلاش نخواهند کرد. هر زمانیکه در هیات های رهبری گفتگو های صلح چهره های جدید، نماینده گان اقشار متأثر، نماینده گان نیرو های دموکراتیک، جوانان چیز فهم و تشکیلات غیر تنظیمی را دیدید آن روزی خواهد بود که کار و بار صلح به یک پروسه استقرار صلح مبدل خواهد شد. تا آنوقت الله الخیر

پایان

داکتر یارمحمد تره کی
8 سنبله 1399